

3.3.1.2.	Justitsministeriets overvejelser	5811
3.3.2.	Tilregnelser (subjektive krav)	5811
3.3.2.1.	Våbenarbejdsgruppens forslag	5811
3.3.2.2.	Justitsministeriets overvejelser	5812
3.3.3.	Strafferamme	5812
3.3.3.1.	Våbenarbejdsgruppens forslag	5812
3.3.3.2.	Justitsministeriets overvejelser	5812
3.4.	Politi og forsvar	5812
3.4.1.	Våbenarbejdsgruppens forslag	5812
3.4.2.	Justitsministeriets overvejelser	5813
4.	<i>Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser</i>	5813
5.	<i>Lovforslagets miljømæssige konsekvenser og forholdet til EU-retten</i>	5813
6.	<i>Hørte myndigheder mv.</i>	5814

1. Indledning

Efter gældende dansk ret kan alene juridisk bindende FN-våbenembargoer vedtaget i medfør af FN-pagten kapitel VII gennemføres i dansk ret ved kongelig anordning, jf. lov nr. 156 af 10. maj 1967 om visse forholdsregler i henhold til FN-pagten. Ikke juridisk bindende FN-våbenembargoer samt EU- og OSCE-våbenembargoer kan derimod alene håndhæves gennem administrationen af våbenlovens regler. Våbenlovgivningen indeholder imidlertid ikke regler om transport af våben mellem tredjelande, men alene om udførsel af våben fra Danmark. Regeringen finder det ikke rigtigt, at danske transportører således kan medvirke til våbenoverførsler, som strider imod det internationale samfunds vedtagelser.

Lovforslaget har til formål at rette op på denne situation og modvirke danske transportørers medvirken til overførsler af våben til lande, som er omfattet af internationale våbenembargoer, uanset om der er tale om FN-, EU- eller OSCE-embargoer.

Herudover har lovforslaget til formål at gennemføre bestemmelser i FN's våbenprotokol, som forpligter de kontraherende stater til at kriminalisere overførsel, herunder transport, af skydevåben samt komponenter, dele og ammunition hertil mellem to lande, som ikke har givet de nødvendige tilladelser til henholdsvis udførsel og indførsel.

Regeringen finder det naturligt, at danske transportører ved deltagelse i våbenoverførsler mellem tredjelande skal respektere de udførsels- og indførselsrestriktioner, som gælder i henholdsvis eksport- og importlandet. Regeringen har derfor fundet det rigtigst, at reglerne herom ikke kun skal gælde transport af de

skydevåben mv., som er nævnt i protokollen, men udstrækkes til at gælde alle de typer af våben mv., som er undergivet eksportkontrol i henhold til våbenloven.

Som følge af, at udførsel af våben mv. fra Danmark allerede efter gældende ret er underlagt kontrol, retter lovforslaget sig alene mod transport af våben mellem tredjelande, som ikke sker umiddelbart i forlængelse af en udførsel fra Danmark.

Justitsministeriets arbejdsgruppe om reglerne for udførsel af våben mv., som har til opgave at vurdere de spørgsmål, som reglerne og praksis for kontrol med udførsel af våben mv. giver anledning til, har den 5. december 2003 afgivet en rapport om transport af våben mellem tredjelande, som har dannet grundlag for lovforslaget. Rapporten er optrykt som bilag 1 til lovforslaget.

Der har siden 1987 flere gange været fremsat både beslutnings- og lovforslag om kontrol med våbentransporter: Beslutningsforslag nr. B 80 blev fremsat den 13. januar 1987 (Folketingstidende 1986-87, tillæg A, sp. 2787) og vedtaget ved andenbehandlingen den 19. maj 1987. I overensstemmelse med denne folketingsbeslutning fremsatte den daværende regering lovforslag nr. 21 af 7. oktober 1987 (Folketingstidende 1987-88, tillæg A, sp. 511), som bortfaldt ved folketingsvalget den 10. maj 1988. Herefter fremsatte partier uden for regeringen lovforslag nr. 203 af 14. februar 1989 (Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 4777), som blev forkastet ved tredjebehandlingen den 2. juni 1989, lovforslag nr. 164 af 11. april 1991 (Folketingstidende 1990-91, tillæg A, sp. 4203), som bortfaldt ved folketingssamlingens slutning, og beslutningsforslag nr. 192 af 24. april 2001 (Folketings-